

Lov kunne forlange, at en hvilken som helst privat Vej i Kommunen asfalteres eller brolægges paa den allerfineste og dyreste Maade, og det er noget, som de private berettigede, hvad enten der er mange eller faa, skulle helt og fuldt betale. Det er sikkert at gaa alt for vidt og langt videre, end de ældre Lovbestemmelser gaa, med Hensyn til København og Købstæderne, navnlig Lov af 14. December 1857 § 8; der er kun Tale om at sætte Vejen „i farbar Stand“, og videre bør man sikkert ikke gaa.

Vil man gaa videre i Retning af det Formaal, her omhandles, kan man altsaa slippe meget nemmere fra det, end sket er her, naar man først udsondrer alt, hvad der indeholdes i Loven af 14. April 1865 om det Tilfælde, at det er de private berettigede, som indbyrdes ikke kunne blive enige; saa var allerede det meste af Lovforslaget borte. Og naar man saa med Hensyn til Resten, Sogneraadets Ret, maaske indskrænkede sig til en Udvidelse af Loven af 14. December 1857 paa en lignende Maade, som man gjorde i sin Tid med Hensyn til Frederiksberg, saa kunde det være, at man i en enkelt eller et Par enkelte Paragraffer kunde naa alt det, som der var Grund til at naa. Jeg skal gerne yde mit Bidrag til en nærmere Overvejelse af dette Spørgsmaal, hvad der naturligt, som det ærede Medlem for Vordingborg (Carl Hansen) antydede, vil kunne ske i et Udvalg, og muligvis vi da ved nærmere Forhandling og Overvejelse kunne komme til det Resultat, at der bør lovgives paa dette Omraade, og da ogsaa om, hvorledes dette bør ske.

Jeg har en Del Indvendinger at gøre til enkelte Bestemmelser i de foreslaaede Paragraffer, men jeg finder ikke paa dette Tidspunkt Anledning til at opholde mig derved. De fleste af dem falde ind under det, som nødvendig maa fremkomme, naar man sammenblander de to uensartede Ting, som jeg talte om, de privates Ret og det offentliges Ret, og ville derfor af sig selv falde væk, naar man skiller de to Ting ad. Jeg vilde ogsaa have nævnt, hvad det ærede Medlem for Vordingborg allerede har omtalt, at § 4 jo da i alt Fald ikke kan blive staaende, som den staar her, naar man vil beholde det Lovforslag om Spildevandsledning, som behandlede her forleden, saaledes som det lyder. Thi efter det er det Vandsynsmændene, som afgøre saadanne Spørgsmaal, som her omhandles i § 4, medens det efter denne Paragraf afgøres paa samme Maade som alle de andre Spørgsmaal, altsaa af Sogneraadet,

Amtsraadet eller de andre administrative Autoriteter. Til disse Bemærkninger tror jeg at kunne indskrænke mig paa Sagens nuværende Standpunkt.

Bluhme: Efter at jeg har hørt den højtærede Minister, har jeg ikke mange Ord at føje til. Jeg kan fuldstændig slutte mig til de Betragtninger, han gjorde gældende. Det forekommer mig ligesom ham, at den i Loven af 14. April 1865 givne Vejledning er fuldstændig tilstrækkelig med Hensyn til alle de Spørgsmaal, som ere rejste i disse Paragraffer, undtagen naturligvis med Hensyn til § 4, som jo formentlig aldeles ikke hører hjemme i et Lovforslag af denne Natur, da dens Indhold er omhandlet i et andet her i Tinget foreliggende Forslag.

Det ærede Medlem, som har stillet Forslaget, vil have, at Kommunerne skulle kunne paatvinge de private Ejere at gøre deres Veje i Stand. Loven af 14. April 1865 anviser, hvorledes man har at gaa frem, i det Øjeblik der klages fra nogen af de paagældendes Side, altsaa fra deres Side, som ere berettigede til at færdes paa Vejene, og alle andre have jo ingen Fordringer at stille. Nu vil det ærede Medlem have, at Kommunen skal skride ind og ordne aldeles private Forhold, fordi der er Folk udenfor, som have Lyst til eller Interesse af at benytte Vejene. Men saa anviser de bestaaende Love jo den Vej, som Kommunen har at gaa, og som den ærede Minister meget rigtig sagde: kan man blot optage en saadan Vej paa Fortegnelsen over offentlige Veje, saa faar det offentlige Ret til at gøre den i Stand saa godt som muligt. Og det vil vist ikke falde vanskeligt for det kommunale Raad, som finder, at en privat Vej er af saa stor Interesse for den offentlige Færdsel, at den behøver at gøres i Stand, at komme til en Overenskomst med de private interesserede om at bidrage noget, saaledes at Kommunen for Resten sætter Vejen i Stand og overtager den. Det forekommer mig, at vor Lovgivning i saa Henseende er fuldt ud tilfredsstillende.

Den eneste Ting i dette Lovforslag, som jeg synes har nogen Betydning, er Slutningen af § 2, hvor der anvises Midler til, hvorledes man skal faa fat i en Lods-ejer, som man ikke kan finde. Men jeg synes, det er for lidt at vedtage en Lov for at lette Kommunalbestyrelserne i saa Henseende.

Idet jeg altsaa fuldstændig kan slutte mig til de Udtalelser, som faldt fra den